

[Ib Thyregod.]

landet i løbet af få år kan overvinde den boligmangel, der endnu gør sig gældende især i hovedstadsområdet. På lidt længere sigt vil der kunne skabes en boligreserve. Altså byggerapporten siger udtrykkeligt, at der i løbet af få år vil kunne gennemføres det nødvendige byggeri til afskaffelse af boligmangelen og til skabelse af en boligreserve. Derfor må det vel være sådan, at den udvikling, som vi nu er inde i, vil medføre, at vi som et af midlerne bygger os ud af bolignøden, men det er samtidig nødvendigt, at vi ser på de andre problemer i boligpolitikken, som jeg har peget på.

Der er et andet problem i forbindelse med boligpolitikken, som det kan være naturligt at nævne, og det er hele trivselsproblemet. Boligproblemet er jo ikke økonomi alene, det er også et spørgsmål om trivsel, det er et spørgsmål om boliger, som kan passe også den kommende generation og den næste generation, fordi boliger normalt opføres for lang tid; mange boliger står jo 100 år eller længere. Derfor er det nødvendigt, at man planlægger, således at disse boliger også bliver fremtidsboliger, at det ikke bliver fremtidens slum, som dele af Nørrebro og Vesterbro er blevet det, men at man planlægger det på en sådan måde, at disse boliger også kan udnyttes i fremtiden. Det er et spørgsmål om fleksible boliger, det er et spørgsmål om boligmiljø, og det er en række andre ting, som det må være naturligt sideløbende med de økonomiske betragtninger at forske og at sætte de nødvendige midler ind på at forske, ikke alene gennem de eksisterende institutioner, statens byggeforskningsinstitut og på anden måde, men således at også andre tages med i planlægningen, og således at man ikke alene bygger løs uden at tænke over den udvikling, som vi nu er inde i.

Politikerne har gennem den førte boligpolitik et medansvar for den udvikling, vi har haft, men der er også mange andre, teknikere og forskere, der har et ansvar, og alle parter såvel som de politiske partier og befolkningen må nu gå ind i de forhandlinger og de drøftelser, som skal føres om den kommende boligpolitik med henblik på at udarbejde den på en sådan måde, så boligbyggeriet og boligen bliver tilfredsstillende også ud fra et trivselssynspunkt.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de foreliggende lovforslag.

Niels Helveg Petersen: Jeg skal først gøre nogle bemærkninger om hvert enkelt af de 6 lovforslag.

Finansministeren har fremsat 2 lovforslag, dels forslag om ændring af lejeværdien for nyerehvervede og nyopførte parcelhuse, dels forslaget om boligsparekontrakter.

Hvad det første forslag angår, vil jeg indlede med at sige, at en stor boligpolitisk vanskelighed ustandselig har været, at ændringer i skatteregler og i støtteordninger af forskellig art til byggeriet er svære at gennemføre, fordi de vedrører og berører tusinder af familier, som har indrettet deres økonomi på bestående ordninger. Pludselige ændringer kan komme til at virke urimeligt, og det er derfor naturligt, at man med forslaget om lejeværdien netop har koncentreret sig om nyerehvervelser og nye parcelhuse. Det har den fordel, at fremtidige ejere har fuldt kendskab til de regler, hvorunder deres boligforbrug skal beregnes skattemæssigt set, og spørgsmålet er nu: hvorledes vil denne forhøjelse af lejeværdien komme til at virke i praksis, hvad vil virkningen være?

Fra grundejerside har man slået fast, at reglerne vil betyde et direkte prisfald på parcelhuse. Det skal jeg ikke sige helt så håndfast, men den nye lejeværdi vil jo indgå i alle fremtidige vurderinger af udgiften ved et parcelhus, og det er derfor sandsynligt, at der i dette forslag er indbygget en prisdæmpende virkning, en boligpolitisk virkning, som det radikale venstre hilser velkommen. Det er også åbenbart, at der er svagheder ved forslaget. Det er en svaghed, at der kommer til at gælde forskellige skatteregler for forskellige huse, alt efter deres handels- eller opførelsestidspunkt. Principielt set er ensartede regler at foretrække, men denne svaghed må netop vejes over for dette, at de nye ejere har haft fuldt kendskab til reglerne, og at forslaget må anses for at få en prisdæmpende virkning. Det radikale venstre kan anbefale dette forslag.

Der har været tanker fremme om en differentiering af lejeværdien, således at der skulle beregnes en højere lejeværdi for beløb, der lå ud over en vis vurderingsgrænse.